

لوسی : کی اون به قتل رسوند؟

تونی : مارک دیوید چمپمن، یکی از هوادارای بیلتز.

لوسی : خب چرا؟

تونی : دیونه بود، مجنون بود، اون گفت که لنون به آرمان‌های نسلش خیانت کرده.

لوسی : بله، خب، وقتی جان تنها 40 سالش بود مرد، اما مطمئناً فراموش نشده.

تونی : نه، حتماً فراموش نشده. امروز برای یادآوری زندگی جان باغی در پارک مرکزی وجود داره با نام دشت-

های توت فرنگی^۱. نزدیک ساختمان داکوتا.

لوسی : بسیار خب، پس... جان لنون... جان لنون شاید بزرگترین موسیقیدان پاپ در همه زمان‌ها. سپاس از

کارشناسمون تونی مور.

تونی : ممنون بای.

لوسی : خدا حافظ... هفته بعد برای برنامه‌ای دیگر از "جهان موسیقی" می‌بینیمتون! خدا حافظ

Bill Gates

اریک : عصر بخیر و به برنامه این هفته "بیاید صحبت کنیم" خوش اومدین. در استودیو همراه من مفسرانمون

تام و مری حضور دارن. حالتون چطوره؟

مری و تام : خوبیم ممنون اریک.

^۱ هم‌نام یکی از تک‌آهنگ‌های گروه راک بیتلز است. این آهنگ که یکی از برترین آهنگ‌های این گروه است توسط جان لنون و پل مک‌کارتنی نوشته شده است.

